Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Ingrid Jespersens Skole. — Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 7 | 1. April 1916. | 5. Aarg.

MEYER

Hele Opvæksten igennem fik Meyer at høre, at han skulde have været en lille Pige, og Moderen behandlede ham haardnakket som Datter. Det tog han sig nu ikke nær, tværtimod, det rørte ham og gav ham noget at tænke over. Han kunde saaledes godt sidde i Timevis fuld af Beundring for de brune Fløjlsbukser, som Moderen havde syet ham. De var rynkede sammen forneden med en smal Bort af grønne Blade og Guldstjerner. Blusen havde store Pufærmer, ogsaa med en smal Bort ved Haandleddet.

Dragten klædte ikke Meyer, og da han kom i Skole vakte han stor Opmærksomhed i Klassen.

Meyer fik mange smaa Galanterier at høre baade fra de store og fra de smaa, ja, selv Lærerne talte til ham om Tøjet. Aldrig skulde han glemme den Dag, da Gymnastiklæreren spurgte ham, om han ogsaa gik med Klokke.

Meyer beundrede i Stilhed Hagedorns Ord. — Det var ogsaa Hagedorn, der havde opdaget det med Kuglen i Bukserne.

Meyers Moder var overtroisk, og havde arvet Troen paa, at en indsyet Muskatnød vilde skærme den stakkels Dreng mod Sygdom. Hun tænkte jo ikke paa, hvor haard den var at sidde paa.

Meyer fik en hornagtig Udvækst paa Stedet (noget i Smag med en Ligtorn) der tvang ham til at sidde med Laaret løftet i Timerne.

Gud i Himlen, hvor Meyer blev drillet med sin Talisman.

Den gav Anledning til en uoverskuelig Kæde af Morsomheder. Meyer samlede omhyggelig alle Vittighederne op og gemte dem. Han glemte bare en eneste, og naar han var alene, saa morede han sig over dem, som var det ham selv, der havde sagt dem.

Tidlig fik Meyer lært sine Egenskaber at kende. Han var doven, han var dum, han var jevnt til Grin. Han vidste det jo paa en Prik altsammen og han kunde selv gaa og fornøje sig over, at det netop var saadan og ikke anderledes. Han gav de andre Ret, naar de drillede ham og faldt over ham, det var jo Sandhed altsammen. hvad de sagde; men mærkeligt var det, at der kunde siges saa meget, som passede saa godt. Han følte med Stolthed, at det var nogen sjældne Kammerater han havde; de forstod ham ud og ind; han behøvede ikke engang at aabne Munden. De vidste forud, hvad han vilde sige.

(Forts.)

Krigsbreve fra tyske Studenter.

St. Maurice, den 16.-4.-15.

Hvor vi føler os som Tyske! Med den samme Opbyggelse, hvormed en gammel Morlil læser sin Bibel, læser jeg Frederik den Stores Breve. Hvor er de ophøjede! Min Kærlighed til den gamle Frits (d. e. Fr. den Store), er grænseløs. Den Bog burde være enhver dannet Tyskers, fremfor alle enhver Preusers, Yndlingslekture.

Luther, Bismarck, Dürer, Goethe — en hel Stjernehimmel lyser i os. I Folkets største ser og søger jeg Folkets Sjæl. Som Soldat giver jeg mit Liv til Opretholdelse og Udvidelse af dette Folk.

Gerhart Pastors.

Foran Iwangorod

d. 14.-10.-14.

Vi selv (Officererne) udfører jo umulige Ting. Kan man ogsaa forlange det af enhver anden? Man selv ved, at man kæmper for den tyske Tanke i Verden, at man forsvarer germansk Følelse mod asiatisk Barbari og romansk Indifferentisme. Man ved, hvad der staar paa Spil, hvis ikke enhver gør sin Pligt til det yderste.

Walther Harich.

— — —

I de ovenciterede Brudstykker er det kun en enkelt Side, der er fremdraget: Brevskrivernes Kærlighed til Tyskland, den

Vor Frue Boglade

anbefaler sit store Udvalg af engelske, franske og tyske illustrerede Fremstillinger af Krigen.

Nørregade 13. Telefon 9612.

tyske Nation og den tyske Kultur, som de med Begejstring kæmper for. Der lyder som et Ekko gennem dem alle:

Deutschland! Deutschland über alles.

Man maa beundre Tyskland, men man maa ogsaa frygte Tyskland; man kan beundre de Resultater, den preussiske Militarisme er naaet til, men maa inderligt haabe aldrig at komme i nærmere Berøring med dem.

Ved — jørgen —.

For de ældre.

—o—

Johs. Jørgensen: „Klokke Roland" udkommer om kort Tid i 17. Oplag. Jeg kunde have Lyst til at anmelde den for „Brændpunktet"s ældre Læsere. Man bliver hurtigt klar over, at det er en overordentlig interessant Bog; men derved bliver man ikke staaende — saa vilde Bogen ifølge hele dens Tendens ogsaa være forfejlet. Der er et glimrende Forsvar for Martyrlandet Belgien. Forf. imødegaar Kapitel efter Kapitel ganske ypperligt de 93 tyske Videnskabsmænds: „Es ist nicht wahr" etc. Og dermed er man egentlig ogsaa tilfreds.

Dommen over Tyskland i Kapitlet om Germania kunde derfor maaske synes en overflødig; hvorvidt selve Dommen saa er rigtig eller ej, bliver naturligvis en anden Sag. Men „Klokke Roland" maa ikke sluges; den er ikke for effektjagende Kriminalromanlæsere — heldigvis! Der hører nogen Kultur til at kunne læse den med det rette Udbytte. Det er nemlig ikke Sensation, den byder, men — Virkelighed.

K.

General Murat.

—o—

Da det den 25. Marts var 160 Aarsdagen for Murats Fødsel, kan følgende lille Anekdote muligvis være af Interesse.

Paa den Tid, da hele Italien var okkuperet af den franske Hær, udbrød der pludselig Mytteri i et af Regimenterne i Livorno. Den oprørske Afdeling faldt hurtigt til Ro, men Generalen mente, at hver tiende Soldat efter Skik maatte bøde med Livet. Soldaterne bad imidlertid om Naade og lovede Generalen ved næste Sammenstød med Fjenden at vise deres Taknemlighed. Murat lod da Naade gaa for Ret og bestemte, at kun Ophavsmændene skulde skydes. Disse var modige Mænd og indsaa Straffens Retfærdighed; dog bad de om endelig at faa Generalens Tilgivelse før Døden. Murat blev rørt over deres Anger, men turde ikke uden videre eftergive Straffen, hvorfor han ordnede Henrettelsen paa følgende Maade: De tre Ofre blev en Morgen ført ud til Glaciset, og her skete Eksekutionen med — løs Krudt. Kun de tre dødsdømte vidste, at Kuglerne i al Hemmelighed var fjernede. Forbryderne faldt om, da Salven affyredes, og blev kørt bort i store Kister til Kirkegaarden, hvor man ventede dem med Matrosklæder og Penge, ligeledes fik de Anvisning paa et Skib, der skulde føre dem til Amerika. Det hele gik saa fuldstændigt efter Planen, at Napoleon i sin lykkelige Uvidenhed lykønskede Murat til „kun at have ofret tre Mand som en Nødvendighed for Disciplinens Opretholdelse".

Eksperimentet var ikke ganske uden Fare. Da Marbat saaledes vilde forsøge noget lignende under Felttoget i Rusland, gik det ikke saa glat. De dødsdømte gav sig simpelthen til at le himmelhøjt, da Salven faldt, og gjorde derved Generalen latterlig. Alle Regimenter, der var beordrede til at overvære Eksekutionen, forlod forargede Skuepladsen uden nærmere Ordre.

T. O.

Frk. Jespersens Skole.

—o—

En Morgen, da jeg kom i Skole efter en Fraværelse, blev jeg modtaget med følgende Udbrud, der til Dels gjorde mig rundtosset.

Crome & Goldschmidts
Hovedudsalg ⌀ Citygade
Altid billligste Priser paa gode smukke danske Varer
Specialitet: Stærkt Skoletøj.

„Har du hørt det! — Hvad skal jeg dog gøre! — Det er forfærdeligt! — Nej, det er henrivende spændende!" osv.

Alle disse, dels fortvivlede, dels henrykte Raab foranledigede mig til at tro Masser af forfærdelige Ting om Indbrud, Ildebrande, Krig eller Mord, saa da jeg fik Grundene at vide, blev jeg unægtelig lidt skuffet, for jeg havde virkelig glædet mig til at høre om et eller andet Drama, der var foregaaet for Klassens Øjne. Der var saamænd ikke andet i Vejen, end at Klassen havde faaet en Fristil. Titlen, der lød: „Hvad jeg saa fra mine Vinduer", kunde ganske vist nok tage Modet fra en i første Øjeblik, og Stemningen var absolut blandet, men dette burde dog ikke give Grund til at „de unge — næsten voksne — Damer" (som vi kaldes, naar man vil gøre meget dybt Indtryk paa os), helt tabte Besindelsen og raabte op, hvad de jo slet ikke plejer, hverken i Tysk eller andre Timer!!

Stemningen var som sagt blandet, og mange var de Forslag, der blev gjort, nogle var saa forfærdelige, at de ikke kan gentages; en meget vittig Person mente, at hun ikke kunde skrive om hvad hun saa, da hendes Vinduer, saa vidt jeg forstod, altid var dækkede af Rullegardiner. (Det maa være kedeligt!) Mens en anden, hvis Hovedinteresse her i Livet er Matematik og Regning, fortvivlet udbrød, at da hun ikke saa Ligninger eller saadan noget ude paa Gaden, kunde hun virkelig ikke skrive den Stil, og jeg tror næsten, man maa give hende Ret. Andre tænkte med Sorg paa, at de vilde blive mosgroede, hvis de skulde overvære en hel Livshistorie fra Vinduet; jeg synes ogsaa de maa forstrække Halsen. Det var dog værst for en af mine romantisk anlagte Kammerater; hun var nemlig ulykkelig over, at hun ikke, forudsat at der foregik Mord foran hendes Vinduer, kunde skrive, at hun kom til Hjælp, da der udtrykkelig fordredes, at man saa det fra

Vinduet. Min egen Fantasi var slet ikke i Stand til at danne mig et klart Billede af en Kærlighedshistorie, der kunde foregaa foran mit Vindue, og jeg tænkte allerede paa at give en Beskrivelse af Ølhandlerens Plakater skraas over for, og af de Træer og det gule Rækværk, der udgør Vejens Hovedprydelser; men saa kom jeg pludselig i Tanke om, at der maaske kunde fortælles noget om en fattig Drengs Liv paa det Opfostringshus, der ligger inden for min Synskreds, og det har jeg ogsaa i Sinde.

I. K.

Ludvig Reventlov og Skolen.

—

I Tiden omkring 1780 var Skoleforholdene i vort Land elendige. Der var alt for faa Skoler, og Børnene fik tit saa lang Vej at gaa, at regelmæssig Skolegang umuliggjordes. Om Sommeren stod Skolerne saa at sige tomme. Lærerne var slet lønnede, og det var derfor næsten altid Personer, som var uvidende. Kun meget faa interesserede sig for Skolen, og det var derfor ikke mærkeligt, at Skoleforholdene var saa jammerlige paa den Tid, da Ludvig Reventlow begyndte at tage sig af Sagen.

I 1777 overtog han Styrelsen af Godset Trolleborg, og noget af det første, han gjorde, var at fremme Oplysningen blandt de Bønder, som nu kom under hans Styrelse. Det bedste Middel var at oprette Skoler. Samtidig med, at han befaler Bønderne at slaa Træhesten i Stykker, holder han en længere Tale, hvori han søger at faa dem til at indse, hvilket uhyre Gode Oplysningen er. „Børnenes Opdragelse er ubestridelig det vigtigste, som skal give et grundet Haab til en mere oplyst Almue," sagde han blandt andet.

Da de to første Skolebygninger var færdige, blev de indviede den 17. December ved en kirkelig Højtidelighed, der varede 2 Dage. Taler blev holdt af C. C. L. Birch, der var Broder til Lolland-Falsters første Biskop. Han var en varm Ven af Oplysningen og støttede til at begynde med Grevens Arbejde. Han prædikede om den store Gavn, som Koppeindpodningen gør, samt om, at Skolen skulde have et kristeligt Præg. „Denne Skole er Guds Hus," sagde han, „hvor to eller flere kommer sammen i mit Navn,

siger Jesus, der er jeg midt iblandt dem. Saaledes bør denne Skole anses af Lærere og Børn."

Endvidere anbefalede han, at lade Bøger, hvis Tekst gik i Retning af Rochows Tankegang, uddele i Skoler og Hjem.

(Fortsættes).

Spejderkorpsets

Munderings og Udrustningsdepot

Nørregade 14 **Telefon 3186**

Bluser for Spejdere	kakhifarvede
— „ K. F. U M.	grønne
— „ Søspejdere	blaa
— „ Pigespejdere	blaa

haves stadig paa Lager i Vinter og Sommerstof

Matrosdragter (blaa Cheviot)			Kr.	20,00
Stortrøjer „ „			„	18,00
Vindjakker	Kr.	8,00	og	12,00
Olskindsfrakker (Regnhætte)	„	12,00	til	17,00
Hammond Benklæder	„	7,50	„	9,50
Knæbenklæder	„	4,50	„	4,75

— — Alle Udrustningsgenstande for Spejderne. — —

G. C. Gravesen,

Boghandler.

:: Nordre Frihavnsgade 1. ::

Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.

HUSK

Bog-handelen

Johs. Marcker - Aaboulevard 9

(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).

Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre
— Kvart 72 - 15 -

Udstyr
for Spejdere.
Bøgelund-
Raadhusplads 2.

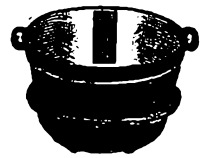

Skarpe
Lommeknive.
Jensen,
Helmershus.

Husk
Morning's
Boghandel
Niels Ebbesensv. 23.

C. P. Lauritzen & Co.
Vesterbrogade 30
1. Kl. Herreekvipering og Skræderi
— **Moderate Priser** —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.
Emil Clausen.

Husk
Skolens Boghandel.
H. A. Sølling:
H. C. Ørstedsvej 42.
(Hj. af Forchhammersvej.)
Telf. 2340.
Stort Lager af Skolebøger og Skolerekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger, Stilebøger, Karakterbøger, som bruges i Ingrid Jespersens Skole, faas i
Emil Wienes Boghandel
Østerbrog. 23 (Hj. af Ryesgade)
Stort Udvalg i elegante Læderpenaler.

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.
Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.